

ಬೆದರು ಗೊಂಬೆಯ ಉಪದೇಶ

■ ಅರುಣಾ ನರೇಂದ್ರ, ಕೊಪ್ಪಳ

ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಿಹಿತ್ತು

ದೇವಾಪುರದ ಸೋಮಪ್ಪ ತನ್ನ ಊರಿನಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಹೂವಿನಹಳ್ಳಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಕೆಲಸದ ನಿಮಿತ್ತ ಹೋಗಿದ್ದ. ಆ ಊರಿಗೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಸ್ ಸೌಲಭ್ಯ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲೇ ಉಳಿದು, ಮುಂಜಾನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲ್ಲೇ ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟ.

ಆಗ ತಾನೇ ಸೂರ್ಯ ಆಗಸದಂಚಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಇಂಚರ, ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿ ಮೈ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತವೆನಿಸಿತು. ದಾರಿಯ ಎರಡೂ ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚ ಹಸುರಿನ ಗಿಡಮರ, ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಆನಂದಭರಿತನಾದ. ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಕಾದು ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಇಂಥ ಚೆಲುವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆನೋ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಅನಿಸಿತು.

ಗುನುಗುನು ಹಾಡು ಹಾಡುತ್ತಾ

ಬರುತ್ತಿದ್ದವನಿಗೆ ರಸ್ತೆ ಪಕ್ಕದ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಹೀರೆ, ಬದನೆಕಾಯಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ. ಹೊಲದ ತುಂಬಾ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದ. ಇನ್ನೂ ಹೊಲದ ಮಾಲೀಕ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದಷ್ಟು ಬದನೆಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಒಯ್ಯಬೇಕೆಂದು ಹರಿದುಕೊಂಡ. ತನ್ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲಿನ ವಸ್ತ್ರ ತೆಗೆದು ಅವುಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿ ತೊಡಗಿದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕಂತೆ ಕೇಳಿಸತೊಡಗಿತು. ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದ!

ಯಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತದೇ ಜೋರಾದ ನಗೆ! ಧ್ವನಿ ಬಂದತ್ತಲೇ ಹೋದ. ಅಲ್ಲೊಂದು ಎರಡು ಕೋಡುಗಳಿರುವ ಎತ್ತಿನ ಮುಖದ ಬೆದರುಗೊಂಬೆ! ಸೋಮಪ್ಪನಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು. ಏಕೆ ಹೀಗೆ ನಗುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ? ಎಂದು ಕೇಳಿದ. 'ನಗದೆ ಏನು ಮಾಡಲಿ? ನಾನು ಈಗ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ನಾಲ್ಕು ಬದನೆಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಹರಿದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಒಯ್ದಿದ್ದೆ, ಅದರ ಋಣ ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ

ಹೊಲದ ಮಾಲೀಕನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಾಗಿ ಈ ಹೊಲವನ್ನು ಉತ್ತಿದ, ಬಿತ್ತಿದ, ಚೆಕ್ಕಡಿಯ ನೊಗಕ್ಕೆ ಹೆಗಲು ನೀಡಿ, ಉಸಿರಿನ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ದುಡಿದಿದ್ದೇನೆ. ನಾ ಸತ್ತ ಮೇಲೂ ನನ್ನ ಚರ್ಮದಿಂದ ಮಿಣಿ, ಬಾರುಕೋಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಾಗಿ ಹೋದರೂ ಬಿಡದೆ ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ತಂದು ಬೆದರು ಗೊಂಬೆ ಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಹೊಲ ಕಾಯಲು ಹಚ್ಚಿದ್ದಾನೆ.

ಪರರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅವರ ಪರವಾನಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಪಡೆದರೆ ಮತ್ತು ಪಡೆದ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಏನೂ ಕೊಡದೆ ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವರ ಋಣವನ್ನು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಾಗದಿದ್ದರೂ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಾದರೂ ತೀರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂದಿತು.

ಬೆದರುಗೊಂಬೆಯ ಉಪದೇಶ ಸೋಮಪ್ಪನಿಗೆ ಸರಿಯೆನಿಸಿತು. ಮನೆಗೆ ಒಯ್ಯಲು ಹರಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಬದನೆಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸುರುವಿ, ಮನೆಕಡೆ ನಡೆದ. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವನ ಜೀವನಶೈಲಿಯೇ ಬದಲಾಯಿತು.